

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/221/2016
Identifikačné číslo spisu:	7714219368
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7714219368.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu MATEX, s.r.o., so sídlom Veškovce 1194, 079 01 Veľké Kapušany, IČO: 31 675 999, zastúpeného Mgr. Štefanom Jakabom, advokátom, so sídlom Žižkova 6, 040 01 Košice, proti žalovanému Agropotravinárskemu družstvu Malčice, so sídlom Malčice 072 06, IČO: 31 713 891, zastúpenému Advokátska kancelária Illeš, Šimčák & Partners, s.r.o., so sídlom Štúrova 27, 040 01 Košice, o nahradenie prejavu vôle a nariadenie predbežného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 20 C 232/2014, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 16. marca 2015 sp. zn. 5 Co 148/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 9. januára 2015 č. k. 20 C 232/2014-91 nariadil predbežné opatrenie, ktorým žalovanému zakázal nakladať s nehnuteľnosťami uvedenými v rozhodnutí, a t o previesť vlastnícke právo (spoluvlastnícke právo) k nehnuteľnostiam darom, ich scudzením tretej osobe alebo ich zámenou za iné nehnuteľnosti s treťou osobou alebo zaťažiť ich záložným právom v prospech tretej osoby alebo vecným bremenom v prospech tretej osoby, alebo zabezpečovacím prevodom práva v prospech tretej osoby do právoplatného skončenia vo veci samej a previesť užívacie práva odplatným alebo bezodplatným titulom na tretie osoby k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam (dať ich do nájmu, podnájom, bezodplatného užívania tretím osobám), ktorých doba trvania presiahne čas, ktorým sa súdny spor vo veci samej právoplatne skončí.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného uznesením zo 16. marca 2015 sp. zn. 5 Co 148/2015 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že žalovanému zakázal nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, a t o previesť vlastnícke právo (spoluvlastnícke právo) k nehnuteľnostiam darom, ich scudzením tretej osobe alebo ich zámenou za iné nehnuteľnosti s treťou osobou alebo zaťažiť ich záložným právom v prospech tretej osoby alebo vecným bremenom v prospech tretej osoby, alebo zabezpečovacím prevodom práva v prospech tretej osoby po dobu 1 roka a

previesť užívacie práva odplatným alebo bezodplatným titulom na tretie osoby k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam (dať ich do nájmu, podnájmu, bezodplatného užívania tretím osobám), ktorých doba trvania presiahne čas 1 roka. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. V odôvodnení uviedol, že obmedzenie žalovaného na čas trvania predbežného opatrenia jedného roka je dostatočným pre súdne ale aj mimosúdne riešenie sporu, keďže žalobca týmto argumentuje v podanej žalobe ale aj v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, že spor sa snaží mimosúdne vyriešiť, o čom predložil aj dôkaz. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že aj na nariadenie predbežného opatrenia sú kladené požiadavky, vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu. Súdna ochrana musí byť poskytnutá v rámci ústavných a zákonných pravidiel tak tomu, kto o nariadenie predbežného opatrenia žiada, tak aj tomu, voči komu predbežné opatrenie smeruje. Odvolací súd rešpektujúc ústavné právo žalovaného na ochranu jeho vlastníctva dospel k záveru, že v posudzovanej veci primerané sledovanému legitímnemu cieľu a naliehavej spoločenskej potrebe zodpovedá dočasné obmedzenie práva žalovaného na dobu jedného roka a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Určený čas trvania predbežného opatrenia takto podľa neho dáva z časového hľadiska dostatočný priestor na to, aby sa spor medzi účastníkmi vyriešil.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 237 písm. f/ O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: teraz § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), t. j. odňatím možnosti účastníka konať pred súdom, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu považoval za nepreskúmateľné. Podľa žalovaného odvolací súd nezdôvodnil svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom zo všetkých relevantných a právnych hľadísk, ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre záver o dôvodnosti nariadenia predbežného opatrenia - odvolací súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so splnením jednotlivých podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia podľa § 75 O.s.p. (dôvodnosť nároku, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a ďalšie) a len formuloval len úplne všeobecné závery s minimálnou väzbou na skutkové okolnosti prejednávanej veci bez náležitého odôvodnenia. Za odňatie možnosti konať pred súdom považuje žalovaný predovšetkým to, že nemal žiadnu možnosť pred právoplatnosťou napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom sa brániť - nebolo mu doručené uznesenie súdu prvej inštancie, ani odvolanie žalobcu, ale rovno až rozhodnutie odvolacieho súdu, doručením ktorého sa nariaďuje predbežné opatrenie. Tento postup považuje za neprípustný zásah do ústavných, resp. procesných práv žalovaného a podľa žalovaného nemôže požívať súdnu ochranu. Uvedené dôvody považoval žalovaný za dôvody dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému dovolaniu uvádza, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, a preto považuje za potrebné ho odmietnuť. Dovolanie považuje za neprípustné a nariadené predbežné opatrenie za dôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok; ďalej len „CSP“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 za účinnosti zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O.s.p.

7. Dovolanie žalovaného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znaleckom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo

veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

8. Keďže v prejednávanej veci je dovolaním žalovaného napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného z § 239 O.s.p. vyvodiť nemožno. Dovolanie by bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z vád uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Takúto vadu konania ale dovolací súd nezistil.

9. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že zmeňujúcim uznesením súdu prvej inštancie odvolacím súdom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku jeho nedostatočného odôvodnenia, je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016.

10. Najvyšší súd stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva predmetné stanovisko, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Najvyšší súd však nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Žalovaný nedôvodne argumentuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné; pričom za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného; ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (o taký prípad tu ale nešlo).

11. Námitka žalovaného, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že nemal možnosť pred právoplatnosťou napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom sa brániť - nebolo mu doručené uznesenie súdu prvej inštancie, ani odvolanie žalobcu, ale rovno až rozhodnutie odvolacieho súdu, doručením ktorého sa nariadilo predbežné opatrenie, je neopodstatnená. Najvyšší súd poukazuje na to, že uznesenie súdu prvej inštancie z 9. januára 2015 č. k. 20 C 232/2014-91, ktorým sa žalovanému nariadilo predbežné opatrenie na zákaz nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami do právoplatného skončenia vo veci samej, bolo doručené žalovanému 15. januára 2015 (viď doručka na č. l. 96 spisu). Odvolanie žalobcu mu doručené byť nemohlo, vzhľadom na to, že žalobca v konaní žiadne odvolanie nepodal. Odvolanie voči uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia podal žalovaný 30. januára 2015. Podľa ustanovenia § 75 ods. 8 veta tretia O.s.p. ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručoval súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručil, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie. Námitka žalovaného bola vzhľadom na súladný postup súdu s ustanovením § 75 ods. 8 O.s.p. neopodstatnená, súdy pri prejednávaní veci procesne nepochybili a svojím postupom žalovanému neodňali možnosť konať pred súdom podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

12. Žalovaný namietal, že v konaní došlo aj k inej vade konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde).

13. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p. a ani z § 237 ods. 1 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ O.s.p. ako procesne neprípustné odmietol.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie vo veci samej prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

16. V časti výroku o trovách dovolacieho konania rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.